RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 228.906 van 23 oktober 2014
in de zaak A. 213.998/IX-8516

In zake: Joachim BAEYENS
woonplaats kiezend te 2861 Sint-Katelijne-Waver
Leemstraat 79

tegen:

de VZW ONDERWIJSINRICHTING VAN DE URSULINEN TE ONZE-LIEVE-VROUW-WAVER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean Hendrickx
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 16 oktober 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 2 oktober 2014 van de beroepscommissie van de vzw Onderwijsinrichting van de Ursulinen te Onze-Lieve-Vrouw-Waver, waarbij het door de deliberende klassenraad aan Joachim Baeyens toegekende oriënteringsattest B als evaluatieresultaat wordt gehandhaafd.

De verzoekende partij vraagt de Raad van State ook om de verwerende partij "te veroordelen tot een dwangsom van 2500 euro per dag ingaande 24 uur na het tussen te komen arrest, en dit totdat de beroepscommissie als voorlopige maatregel de beslissing neemt van het B-attest te vervangen door een A-attest eventueel met waarschuwing, zodat Joachim [Baeyens] zijn welzijn ge-

vrijwaard is, hij de noodzakelijke stabiliteit en zekerheid kan vinden en hij aldus niet het slachtoffer kan zijn van de overschrijding van de redelijke termijn".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 oktober 2014, om 11.00 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Kristiaan Baeyens en Inge De Beuckelaere, die als de wettelijke vertegenwoordigers verschijnen voor de verzoekende partij en advocaat Christophe Vangeel, die *loco* advocaat Jean Hendrickx verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2013-2014 leerling in het eerste jaar van de tweede graad wetenschappen (ASO) in het Sint-Ursula-Instituut te Onze-Lieve-Vrouw-Waver.

3.2. Op het einde van het schooljaar behaalt verzoeker een jaartotaal van 55,5%, met jaartekorten voor plastische opvoeding (42,3%), Frans (42,8%) en wiskunde (44,6%).

De delibererende klassenraad kent aan verzoeker een oriënteringsattest B toe, met clausulering voor het ASO en met het advies: "[h]eroriënteren naar een TSO-richting in functie van je belangstelling. Denk ook aan TWE". Die beslissing is als volgt gemotiveerd:

> "Onvoldoende jaarresultaten voor POP (42,3%), FRA (42,8%), WIS (44,6%). Ook zwakke resultaten voor SWE, CHE, FYS, GES en INF.
> Verschillende tekorten verspreid over het hele schooljaar zowel voor jaarwerk als voor syntheseproeven.
> Wij hebben vastgesteld dat je gebrek aan inzet en organisatie een negatieve invloed heeft gehad op je eindresultaten.
> Ondanks de aangeboden begeleiding (schriftelijke voorbereiding, remediëringsoefeningen) zijn de leerplandoelen voor FRA en WIS niet bereikt."

De ouders van verzoeker betwisten deze beslissing in een gesprek met de directie.

Vervolgens deelt de directie mee dat ingevolge het overleg een nieuwe samenkomst van de delibererende klassenraad gepland wordt op 29 augustus 2014.

Met een brief van 25 augustus 2014 richten de ouders van verzoeker zich andermaal tot de directie om hun grieven nog eens duidelijk te stellen.

3.3. De klassenraad handhaaft op 29 augustus 2014 zijn eerdere beslissing. Die beslissing motiveert hij als volgt:

> "- Joachim bezit effectief een goed redeneervermogen, maar hij mist de nodige basiskennis, studiemethode en de nodige vaardigheden op het vlak van structuur, organisatie en studiehouding voor een richting in vier ASO. In een TSO-richting wordt hij meer begeleid op deze vlakken. Ook als hij het jaar overzit heeft hij een jaar de tijd om te werken aan deze attitudes.
> - Het bijkomend argument wat betreft zijn handschrift wordt niet weerhouden. Zijn resultaten zouden niet in die mate beter zijn dat hij geslaagd

zou zijn. In juni heeft hij gebruik kunnen maken van een computer voor het afleggen van zijn syntheseproeven en dit heeft niet geholpen, zijn resultaten waren zelfs slechter dan in de vorige trimesters."

3.4. Hiertegen tekent verzoeker op 2 september 2014 bezwaar aan bij de beroepscommissie die, de ouders van verzoeker gehoord, op 11 september 2014 adviseert om de klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

Het schoolbestuur volgt dit advies en beslist op 12 september 2014 om de klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

Bij arrest nr. 228.559 van 29 september 2014 stelt de Raad van State vast, *prima facie*, dat de afhandeling van het georganiseerd beroep na 1 september 2014 is fout gelopen omdat niet de nieuwe regels zijn gevolgd die gelden ingevolge de inwerkingtreding van het decreet van 4 april 2014 'houdende diverse maatregelen betreffende de rechtspositie van leerlingen in het basis- en secundair onderwijs en betreffende de participatie op school', bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 augustus 2014 en die deze verhaalmogelijkheid "ingrijpend gewijzigd" hebben. De Raad beveelt, voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer, de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het schoolbestuur van het Sint-Ursula-Instituut te Onze-Lieve-Vrouw-Waver van 12 september 2014 om de over verzoeker delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen. Die schorsing, zo stelt de Raad nog in voormeld arrest, "mag worden verondersteld de verwerende partij ertoe aan te zetten de zaak niet op haar beloop te laten maar in het licht van het recht van de leerling op een regelmatige en vaststaande eindbeslissing, het bezwaar van verzoeker onverwijld te (doen) behandelen conform de nieuwe regelgeving".

3.5. Met een brief van 29 september 2014 nodigt de voorzitter van de beroepscommissie de ouders van verzoeker uit "tot een nieuw gesprek […] met de leden van de interne beroepscommissie" op donderdag 2 oktober 2014.

Op 2 oktober 2014 beslist de beroepscommissie “de beslissing [van de delibererende klassenraad] te handhaven en het attest te behouden”. Die beslissing is als volgt gemotiveerd:

> “1. Wij zijn van oordeel dat wij onvoldoende elementen vastgesteld hebben tijdens het schooljaar 2013-2014 die ons doen oordelen dat Joachim kans op slagen heeft in een 4ASO. Wij baseren ons hiervoor op:
> - De resultaten op het rapport. Reeds van bij het begin van het schooljaar waren er zwakke resultaten.
> - Documenten met opgesomde niet behaalde leerplandoelen voor Frans, wiskunde en POP.
> - De commentaren op het rapport waaruit blijkt dat er een gebrek aan inzet en motivatie was en dit van bij het begin van het schooljaar.
> - In het begin van het tweede semester heeft hij gedurende een beperkte periode laten zien dat hij meer inzet kon vertonen voor wiskunde. Hij werd hiervoor door de klassenraad positief aangemoedigd. Hij heeft deze verhoogde inzet echter niet kunnen volhouden.
> Hieruit blijkt dat de aangehaalde stelling, als zou Joachim niet de noodzakelijke basiskennis, studiemethode en vaardigheden bezitten niet zomaar hypothetisch kan genoemd worden.
> 2. De klassenraad erkent het probleem van het onduidelijke handschrift van Joachim als één van de elementen in dit deliberatiedossier. Het komt nergens voor als doorslaggevend. Uit het leerlingendossier blijkt dat de klassenraad nergens aanhaalt dat de tekorten te wijten zijn aan het handschrift. Uit de kopieën van de syntheseproeven van wiskunde en Frans blijkt dat het puntenverlies niet te wijten is aan een onleesbaar handschrift maar aan foute antwoorden en bij wiskunde in belangrijke mate aan het niet beantwoorden van vragen. Overigens is er weinig verschil in de resultaten van Frans tussen syntheseproeven die geschreven zijn en de syntheseproef van juni die op de computer gemaakt werd.
> 3. Wij begrijpen het advies Techniek-Wetenschappen TSO omwille van het feit dat hij aan de klastitularis zijn expliciete interesse voor wetenschappen bleef herhalen. Vanuit de vaststelling opgesomd onder punt 1, zien wij geen argumenten om het advies van de klassenraad als onterecht te beschouwen. Binnen TWE valt er minder druk op de talen waaronder Frans en de aanpak binnen wiskunde en wetenschappen is anders.
> 4. De ouders hebben erg benadrukt dat Joachim het nu binnen een nieuwe context en een nieuwe school in 4 Wetenschappen voorlopig goed doet. De beroepscommissie oordeelt dat dit gegeven niet relevant is bij de deliberatievraag.”

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende

noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

5. De verwerende partij betwist uitdrukkelijk niet – en volkomen terecht – de uiterst dringende noodzakelijkheid.

VI. Ernst van de middelen

A. Vooraf

6.1. Verzoeker voert acht middelen aan. Gelet op de zeer gelijklopende toelichting die hij geeft bij bepaalde middelen is het evenwel passend om ze samen te bespreken.

6.2. Aangezien het tweede middel de beroepscommissie zelf in vraag stelt, past het voorts om dit middel éérst te onderzoeken.

B. Tweede middel

Uiteenzetting

7.1. Een tweede middel is geput uit de schending van artikel 123/12 (versta: artikel 123/15 en artikel 123/17) van de Codex Secundair Onderwijs, van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, het zorgvuldigheidsbeginsel en het transparantiebeginsel.

7.2. Verzoeker verwijt de beroepscommissie dat hij niet werd uitgenodigd door de beroepscommissie; alleen zijn ouders werden uitgenodigd.

7.3. Vervolgens betwist verzoeker de samenstelling van de beroepscommissie. Hij betoogt dat één lid, door gewezen directrice van het Sint-Ursula-Instituut te zijn en thans verbonden te zijn aan het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs (VSKO), als intern lid beschouwd moet worden, zodat in zijn geval drie interne leden en slechts één extern lid over zijn zaak hebben beslist.

7.4. Verzoeker merkt op dat de samenstelling van de beroepscommissie volgens artikel 123/12, § 2, (versta: artikel 123/17, § 2) van de Codex Secundair Onderwijs per te behandelen dossier kan verschillen doch binnen het te behandelen dossier niet kan wijzigen. Hij geeft aan dat de samenstelling van de 'tweede' beroepscommissie gewijzigd was tegenover de 'eerste' beroepscommissie. Het betrof de tweede keer dus niet dezelfde beroepscommissie, slechts één persoon zetelde in de beide beroepscommissies.

7.5. Verzoeker meent dat de voorzitster van de delibererende klassenraad "niet of bijna niet" actief heeft deelgenomen aan de hoorzitting van de beroepscommissie. Zij heeft het verslag uitgewerkt op haar laptop en slechts aan het einde heeft zij één opmerking gemaakt.

Beoordeling

8.1. Artikel 123/17, § 2, tweede lid, 3°, van de Codex Secundair Onderwijs bepaalt dat "een beroepscommissie […] de betrokken personen en de leerling in kwestie [hoort]".

De uitnodiging van 29 september 2014 van de beroepscommissie lijkt vooreerst niet verzoekers aanwezigheid uit te sluiten. Om redenen hem eigen, is hij afwezig gebleven op die bijeenkomst.

Verzoeker verduidelijkt ook niet in welke mate het feit dat hij niet persoonlijk werd gehoord, hem concreet heeft benadeeld. Mocht er toch van benadeling sprake zijn, verklaart hij dan weer niet waarom zijn ouders op de vergadering van de beroepscommissie geen bezwaar hebben gemaakt tegen de afwezigheid van hun zoon, waarvan zij toch de wettelijke vertegenwoordigers zijn en voor wie zij geacht worden te spreken.

8.2. In die omstandigheden lijkt verzoeker deze grief thans niet meer ontvankelijk te mogen aanvoeren in de huidige procedure.

9.1. De redenering van verzoeker met betrekking tot de samenstelling van de beroepscommissie kan op het eerste gezicht niet worden bijgevallen.

Over die samenstelling preciseert artikel 123/17, § 2, eerste lid, 2°, van de Codex Secundair Onderwijs dat ze is als volgt:

> "enerzijds 'interne leden', zijnde leden van de klassenraad, waaronder alleszins de voorzitter van de klassenraad, die de betwiste evaluatiebeslissing heeft genomen, en eventueel een lid van het school- of centrumbestuur; anderzijds 'externe leden', zijnde personen die extern zijn aan het school- of centrumbestuur en aan de school of het centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs waar de betwiste evaluatiebeslissing is genomen.
> In voorkomend geval en voor de toepassing van deze bepalingen:
> a) wordt onder een lid van het school- of centrumbestuur een lid verstaan van het orgaan dat de verantwoordelijkheid voor het georganiseerde onderwijs draagt;
> b) wordt een persoon die vanuit zijn hoedanigheden zowel een intern lid als een extern lid is, geacht een intern lid te zijn;
> c) wordt een lid van de ouderraad, de leerlingenraad of, met uitzondering van het personeel, de schoolraad van de school of het centrum waar de betwiste evaluatiebeslissing is genomen, geacht een extern lid te zijn, tenzij de bepaling vermeld in punt b) van toepassing is."

Van het betrokken lid beweert verzoeker alvast niet dat het een lid van de deliberende klassenraad is die de toen bestreden beslissing heeft genomen.

De koepelorganisatie VSKO waaraan het betrokken lid thans "verbonden" is volgens verzoeker – hij preciseert niet nader de aard van die band, noch legt hij enig bewijs voor van het beweerde lidmaatschap van de verwerende partij – is naar zijn woorden "belast met de coördinatie en de vertegenwoordiging van het katholiek onderwijs in Vlaanderen". Anders dan verzoeker het ziet, impliceren coördinerende en representerende taken echter niet dat het VSKO een orgaan is dat verantwoordelijkheid voor het aan hem gegeven onderwijs draagt. Die verantwoordelijkheid ligt, zo lijkt, uitsluitend bij de rechtspersoon die dit onderwijs organiseert, namelijk de vzw Onderwijsinrichting van de Ursulinen te Onze-Lieve-Vrouw-Waver.

Ten slotte lijkt het gegeven dat dit lid van de beroepscommissie voorheen directeur is geweest van de betrokken onderwijsinstelling niet eraan in de weg te staan dat zij thans 'extern' lid mag zijn in de zin van de aangehaalde codexbepaling. Volgens verzoeker is de betrokkene met pensioen. Er wordt door verzoeker bijgevolg niet beweerd dat zij nog in zulk een verband zou staan tot de verwerende partij, waardoor zij eventueel beschouwd zou moeten worden te behoren tot een derde categorie, namelijk de personen die niet extern zijn aan het schoolbestuur maar die evenmin 'intern' lid kunnen zijn in de zin van de Codex.

9.2. Dit middelonderdeel mist ernst.

10.1. Verzoeker vergist zich ook wat betreft de "gewijzigde samenstelling" van de beroepscommissie.

De beroepscommissie die op 2 oktober 2014 over zijn beroep heeft geoordeeld, heeft op het eerste gezicht als eerste sedert de inwerkingtreding van de nieuwe beroepsregels rechtsgeldig over het bezwaar van verzoeker geoordeeld. Hoe er dan van een 'wijziging' van de samenstelling van de beroepscommissie sprake kan zijn, is niet duidelijk.

Verzoeker heeft overigens geen belang bij dit middel, zo lijkt. Het middel ernstig bevinden, zou betekenen dat de beroepscommissie ‘nieuwe stijl’ identiek moet zijn samengesteld als de beroepscommissie ‘oude stijl’. Dit kan om evidente redenen niet. De huidige regelgeving bepaalt fundamenteel andere voorwaarden voor de samenstelling van de beroepscommissie. Verzoeker dringt aldus aan, zo lijkt, op een handelwijze *contra legem* en in strijd met het voorlopig gezag van gewijsde van het schorsingsarrest nr. 228.559. Daarin kan op het eerste gezicht niet worden meegegaan.

10.2. Dit middelonderdeel is niet ernstig.

11.1. Verzoeker verduidelijkt niet welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel ertoe zou verplichten dat ieder individueel lid van een beroepscommissie tijdens de hoorzitting op actieve wijze een gesprek voert met de bezwaarindieners, laat staan met hen in discussie zou moeten gaan. Daarbij dient te worden bedacht dat het om een ‘horen’ gaat van de betrokken personen: de bezwaarindieners krijgen aldus de gelegenheid om hun argumenten nogmaals mondeling naar voor te brengen, maar dit vereist niet dat de leden van zo een beroepscommissie daarover vervolgens in dialoog gaan met de bezwaarindieners.

11.2. De grief is niet ernstig.

12. Het tweede middel is, in zijn geheel, niet ernstig.

C. Eerste, vierde en vijfde middel

Standpunt van de partijen

13.1. In een *eerste middel* voert verzoeker de schending aan van het vertrouwensbeginsel en het evenredigheidsbeginsel. In een *vierde middel* voert hij de schending aan van de formelemotiveringsplicht. Een *vijfde middel* is geput uit de schending van de materiëlemotiveringsplicht.

13.2. Verzoeker verwijt de beroepscommissie dat zij geen rekening heeft gehouden met elementen “na het einde van het desbetreffende schooljaar”, als daar zijn: “de inschrijving van [verzoeker] in een internaat, zijn inschrijving in de nieuwe school, de elementen van specifieke begeleiding in het ASO van de nieuwe school, zijn goede punten in het vierde ASO”.

13.3. Verzoeker stelt dat ook niet blijkt dat met het bezwaarschrift rekening werd gehouden; enkel en eenzijdig is rekening gehouden met de argumenten van de klassenraad. Er werd alleen “gelet op [het] beroep”, niet op het bezwaarschrift zelf. Ook de andere brieven van verzoeker – van 25 augustus 2014 en 13 september 2014, uitgebreid aangehaald tijdens de hoorzitting – zijn niet betrokken in de bestreden beslissing. Geen van zijn argumenten zou zijn onderzocht. Op het argument van het slechte handschrift van verzoeker na, worden ze zelfs niet aangehaald. Het argument van het slechte handschrift wordt dan nog geminimaliseerd. Dat de school aan verzoeker maatregelen heeft geweigerd, wordt gewoon genegeerd.

Tijdens het gesprek met de beroepscommissie, zo betoogt verzoeker, hebben zijn ouders nochtans meermaals zijn argumenten uit de bedoelde briefwisseling aangehaald, inzonderheid de vraag waarom hij zou moeten overzitten wanneer een school is gevonden met een sterke studiebegeleiding en internaat evenals de discussie omtrent het puntenverlies wegens het handschrift.

De beroepscommissie heeft enkel oog voor argumenten die een eventueel B-attest kunnen staven.

13.4. De beroepscommissie bespreekt op geen enkel vlak de motivering van de delibererende klassenraad.

13.5. Ook de opnieuw samengeroepen klassenraad heeft op 29 augustus 2014 met zijn argumenten geen rekening gehouden.

13.6. Op de terechtzitting legt verzoeker het rapport neer met zijn recente punten in 4WEa in het Sint-Gummaruscollege te Lier. Voor Frans behaalt hij 71,5% (klasgemiddelde 69%) en voor wiskunde 73,5% (klasgemiddelde 70,5%).

14. In de nota met opmerkingen antwoordt de verwerende partij dat de beroepscommissie niet verkeerd handelt door in hoofdzaak rekening te houden met het afgelopen schooljaar. Eén maand in een andere school leert niets over hoe het schooljaar daar zal aflopen, temeer daar de meeste leerstof op dat moment herhaling is. De beroepscommissie mag oordelen dat dit in deze stand van zaken geen relevant gegeven is.

De verwerende partij erkent dat de deliberatievraag de blik op de toekomst houdt: het prospectief denken heeft voorrang op het retrospectieve. Niettemin maken gegevens die worden verworven in het kader van de lessen die verzoeker momenteel als vrije leerling volgt in afwachting van de afloop van deze procedure geen deel uit van het dossier van de leerling als bedoeld in artikel 5, § 5, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 'betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs' (het organisatiebesluit), waardoor de delibererende klassenraad zich moet laten leiden. Bijgevolg zal ook de beroepscommissie enkel steunen op het dossier van de leerling van het afgelopen schooljaar en van de nieuwe gegevens abstractie maken.

De elementen die door de ouders worden aangehaald na het einde van het schooljaar werden wel gehoord door de commissie en zij heeft er rekening mee gehouden in de mate dat deze argumenten relevant zijn voor de beslissing.

Het is manifest onjuist dat geen rekening werd gehouden met de brieven van de ouders. Dit blijkt uit het verslag van 2 oktober 2014 waarin deze brieven als de argumentatie van de ouders worden aangehaald.

De beslissing maakt voorts duidelijk melding van de afwegingen met betrekking tot het ASO en het handschrift. De argumentatie over scheikunde faalt, want daarop is de beslissing niet gesteund.

Beoordeling

15. De Raad van State herinnert eraan dat hij als wettigheidsrechter noch de verbetering van examens mag overdoen noch, op zicht van de behaalde goede en minder goede resultaten, zich een eigen oordeel mag vormen over het al dan niet slagen van een leerling. Dat is geenszins de taak van de Raad van State: hij mag zijn eigen opvattingen daarover niet substitueren aan die van de beroepscommissie. Hij mag enkel nagaan of die commissie, binnen de grenzen van haar beoordelingsvrijheid, regelmatig tot haar beslissing kon komen.

16. Die beroepscommissie, zoals zij in de artikelen 123/15 en volgende van de Codex Secundair Onderwijs door de decreetgever is geconcipieerd als "een – naar samenstelling en bevoegdheden – opgewaardeerde beroepscommissie" (*Parl. St.* Vl.Parl. 2013-2014, nr. 2421/6, 5), "heeft volheid van bevoegdheid, i.c. het evaluatieresultaat wordt bevestigd of door een ander vervangen op grond van inhoudelijke of procedurele aspecten" (*Parl.St.* Vl.Parl. 2013-2014, nr. 2421/1, 27).

Zoals in elke administratieve beroepsprocedure waarbij het beroepsorgaan de volle hervormingsbevoegdheid wordt opgedragen om in laatste aanleg te beslissen, betekent deze zogenaamde devolutieve werking van het beroep dat de beroepen beslissing uit het rechtsverkeer verdwijnt en dat een nieuwe beslissing in de plaats ervan komt, op grond van een autonome, eigen beoordeling van de zaak door het beroepsorgaan.

Dat beroepsorgaan heeft beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de delibererende klassenraad. Het moet de zaak onderzoeken op grond van al de feitelijke gegevens die hem zijn voorgelegd. Al wordt in artikel 5,

§ 5, van het organisatiebesluit enkel gewag gemaakt van de delibererende klassenraad en ontbreekt formeel een overeenstemmende bepaling voor de beroepscommissie, dan toch kan op het eerste gezicht moeilijk van de beroepscommissie worden geaccepteerd dat zij een beslissing zou nemen zónder te steunen op het in voormeld artikel 5, § 5, bedoelde dossier van de leerling.

De beroepscommissie beschikt daarenboven over eigen, ruime bijkomende onderzoeksmogelijkheden, waarbij de Codex Secundair Onderwijs als "de stappen die worden gezet om tot een gefundeerde beslissing te komen" uitdrukkelijk maar niet limitatief het horen van leden van de klassenraad en het opleggen van bijkomende proeven of opdrachten vermeldt.

De aard van de hervormingsbevoegdheid van de beroepscommissie ten slotte – maar niet het minst – houdt in dat zij over een discretionaire bevoegdheid beschikt die haar niet ertoe verplicht de opvattingen van de klassenraad te calqueren, zelfs niet als zij het oorspronkelijk studieresultaat bevestigt. De beroepscommissie mag ook besluiten tot de vervanging door een ander evaluatieresultaat, indien zij meent anders te moeten staan tegenover de nuttige elementen in het dossier: dit "ander evaluatieresultaat" kan voor de leerling zowel gunstiger, als ongunstiger uitvallen. De Codex Secundair Onderwijs verbiedt niet, zo lijkt, de beroepscommissie handelend binnen de grenzen van haar beoordelingsvrijheid, om strenger of milder te zijn dan de klassenraad het vóór haar is geweest. Door de devolutieve werking van het beroep heeft de beroepscommissie de beslissingsmacht over de zaak in haar geheel verworven. Zij oefent die uit op dezelfde wijze als de klassenraad – als ware zij zelf een klassenraad – en is overigens niet beperkt tot het hanteren van louter wettigheidsargumenten.

17.1. Ingevolge deze hervormingsbevoegdheid waarover de beroepscommissie beschikt, lijkt niet op grond van de formelemotiveringsplicht van haar verwacht te worden dat zij expliciteert om welke redenen zij het anders ziet dan de oorspronkelijk oordelende klassenraad. Het volstaat op het eerste gezicht dat zij als delibererend orgaan in hoger beroep motiveert hoe zij het zelf ziet en wat háár

ertoe brengt op grond van de voorliggende gegevens de uiteindelijk toegekende evaluatiebeslissing te nemen.

17.2. Dat de beroepscommissie volgens verzoeker "op geen enkel vlak de motivering van de delibererende klassenraad [bespreekt]", hoeft dan ook niet te verbazen, zo lijkt.

17.3. Ook de brief van 25 augustus 2014 van de ouders van verzoeker was bestemd voor de delibererende klassenraad, die zich erover heeft uitgesproken op 29 augustus 2014. Daargelaten of die brief door de beroepscommissie in de bestreden beslissing al dan niet in rekening werd gebracht, faalt die verwachting van verzoeker in rechte. Als verzoeker meende dat zijn in die brief opgenomen grieven geen of geen afdoende antwoord hadden gekregen in de klassenraadbeslissing van 29 augustus 2014, had dit, zo lijkt, voor verzoeker een reden moeten zijn om die grief of grieven andermaal aan de beroepscommissie voor te leggen, opdat zij er de aandacht aan kon besteden die verzoeker verwachtte. Grieven die in de brief van 25 augustus 2014 zouden zijn opgenomen, maar nadien niet meer aan bod komen in het bezwaar dat wordt gericht aan de beroepscommissie, lijken dan ook niet langer een antwoord te behoeven vanwege de beroepscommissie.

17.4. Door uit te gaan van het tegendeel, zijn de besproken middelen in die mate niet ernstig.

18.1. Waar de regelgeving zoals de voorliggende in een zoals *sub* 16 omschreven administratieve beroepsprocedure heeft voorzien, verplicht de formelemotiveringsplicht de administratieve beroepsinstantie er niet toe om uitdrukkelijk, laat staan uitvoerig te antwoorden op alle in het beroepschrift verwoorde argumenten. Wel moet de indiener van het beroep erop kunnen rekenen dat zijn beroepschrift door de beroepsinstantie zorgvuldig wordt onderzocht en dat zij, ingeval zij meent tot hetzelfde oordeel te moeten komen als in de beslissing waarvan beroep, voor de verwerping van de aangevoerde beroepsargumenten goede redenen heeft.

Minstens impliciet moet uit de redengeving dan ook kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard.

In sommige gevallen, meer bepaald als het gaat om een specifieke, gewichtige grief van de beroepsindiener, zullen die redenen zelfs uitdrukkelijk in de beroepsbeslissing dienen te worden weergegeven. In beginsel immers mag van een zorgvuldig handelende beroepsinstantie worden verwacht dat zij in haar beslissing formeel aandacht besteedt aan de wezenlijke en fundamentele grieven van de beroepsindiener en dat zij hem aldus de antwoorden geeft die laten verstaan waarom zijn beroep wordt verworpen.

18.2. De Raad van State bevestigt met andere woorden ook met betrekking tot de nieuwe verhaalmogelijkheid bij de beroepscommissie zijn vroegere rechtspraak dat het bestaan en de zin van een beroepsprocedure wel vereist dat de motivering er blijk van geeft dat de bezwaren van de leerling daadwerkelijk in overweging zijn genomen en in de nieuwe beoordeling zijn betrokken, dat de leerling begrijpt waarom die argumenten de beroepscommissie niet konden overtuigen en dat ten minste een uitdrukkelijke repliek volgt op de vragen die voor de leerling blijkens zijn beroepschrift van wezenlijk belang zijn en die, mochten ze terecht zijn gesteld, mogelijk tot een voor de leerling gunstiger resultaat leiden.

19.1. In zijn bezwaarschrift van 2 september 2014 aan de beroepscommissie, gaat verzoeker in de eerste plaats in op zijn slechte handschrift en betwist hij de stelling van de klassenraad dat een leesbaar handschrift zijn resultaten niet in die mate gunstig zou hebben beïnvloed dat hij geslaagd zou zijn. Hij betoogt dat dit strijdt met de verklaringen van leerkrachten tijdens de oudercontacten dat hij “heel veel punten is kwijtgespeeld vanwege zijn slechte handschrift”, dat “het zeer moeilijk was om zijn examens en toetsen te beoordelen” en dat, wat het juni-examen voor chemie betreft, de leerkracht “desondanks [verzoeker] alle oplossingen juist had, zij geen volledige quotatie had gemaakt omdat zijn handschrift volgens haar niet voldoende leesbaar was en het volgens haar zo onmogelijk was om de redenering van [verzoeker] zijn berekeningen te volgen vanwaaruit hij

tot de goede oplossingen was gekomen". Waar de delibererende klassenraad in zijn beslissing van 29 augustus 2014 het standpunt innam dat verzoeker in juni gebruik heeft kunnen maken van een computer voor het afleggen van zijn syntheseproeven en dat dit niet heeft geholpen nu zijn resultaten nog slechter waren dan in de vorige trimesters, wijzen de ouders van verzoeker er in hun bezwaarschrift op dat zij hebben aangedrongen op maatregelen voor de examens. Zij schetsen vervolgens de aanvankelijke weigering van de school om maatregelen te nemen, maar erkennen dat – "[p]as vlak voor de examens van het einde van het schooljaar" – aan verzoeker is meegedeeld dat hij toch van de computer gebruik zou kunnen maken. Dit bracht echter niet voor elk vak soelaas, zo gaan de ouders verder, bijvoorbeeld voor vakken waar berekeningen gemaakt moesten worden, daarbij opnieuw verwijzend naar de verklaringen van de leerkracht chemie. Nochtans zou, steeds volgens de ouders van verzoeker, een eenvoudige maatregel het probleem hebben opgelost, namelijk de combinatie van het examen op computer met een "minstens deels mondelinge ondervraging".

19.2. Op die grief antwoordt de beroepscommissie dat het probleem van het onduidelijke handschrift door de klassenraad als één van de elementen van het deliberatiedossier wordt erkend, maar dat het nergens als doorslaggevend voorkomt; dat uit het leerlingendossier blijkt dat de klassenraad nergens aanhaalt dat de tekorten te wijten zijn aan het handschrift; dat uit de syntheseproeven voor wiskunde en Frans blijkt dat het puntenverlies niet te wijten is aan een onleesbaar handschrift maar aan foute antwoorden en bij wiskunde in belangrijke mate aan het niet beantwoorden van vragen en dat er weinig verschil is in de resultaten van Frans tussen de syntheseproeven die geschreven zijn en die van juni die op de computer werd gemaakt.

19.3. Daarmee lijkt die grief van verzoeker door de beroepscommissie wel degelijk te zijn beantwoord en zelfs weerlegd.

Hierbij bedenkt de Raad dat verzoeker de grief met betrekking tot zijn handschrift op het eerste gezicht maar nuttig kan aanvoeren voor die vak-

ken waarop de bestreden beslissing wezenlijk is gesteund en waarvoor het handschrift bovendien essentieel is om tot een beoordeling te komen. Concreet lijkt het dan in het geval van verzoeker te gaan om de vakken Frans en wiskunde. Voor Frans en wiskunde geeft de beroepscommissie echter aan dat de onvoldoendes verklaard kunnen worden door foute antwoorden en – voor wiskunde – door het niet beantwoorden van vragen. Voor Frans ziet de beroepscommissie – niet onterecht – geen wezenlijk verschil tussen de syntheseproeven die verzoeker op papier heeft afgelegd (49,5% eerste trimester – 37% tweede trimester) en de syntheseproef van juni op computer (35%).

Verzoeker spreekt die elementen opvallend niet tegen in zijn verzoekschrift.

19.4. Betrokken op de handschriftproblematiek zijn de besproken middelen niet ernstig.

20.1. In de brief van 13 september 2014 bedenken de ouders met betrekking tot hun vraag naar een A-attest met waarschuwing dat verzoeker nood heeft aan "een school met een sterke leerlingenbegeleiding in het vierde ASO Wetenschappen met daarbij een goede opvolging en begeleiding voor wat betreft zijn handschrift-probleem en daarnaast ook een degelijke studiestructuur en organisatie buiten de gewone schooluren wat, op aangeven van [verzoeker] zelf, via een internaat kan worden opgelost", dat verzoeker ondertussen elders school loopt en op internaat zit, dat zij contacten hebben gelegd met het CLB en de nieuwe school om een oplossing te vinden voor het moeilijke handschrift, dat die school en het CLB gekend zijn voor hun leerlingenbegeleiding en structuur in het ASO en dat de nodige afspraken konden worden gemaakt. Zij merken op dat "voorgaande oplossing administratief mogelijk is immers het is duidelijk dat er twijfel is, volgens [APR]3 is het zo dat bij twijfel de leerling een jaar respijt kan krijgen, er kan dus gewerkt worden vanuit een A-attest met waarschuwing". Zij herhalen vervolgens hun standpunt omtrent het handschrift, inclusief de "minimalisering" die zij de klassenraad verwijten en zij voegen daar nog aan toe dat "men voorbijgaat

aan het feit dat [verzoeker] door deze problematiek met een duidelijk motivatieprobleem kampte wat zeker ook een negatieve invloed heeft gehad op zijn puntenaantal". Zij besluiten dat een A-attest met waarschuwing "veel beter aansluit bij de situatie van [verzoeker] tegenover een B-attest dat hem toegekend is".

In een navolgende e-mail van 14 september 2014 aan de beroepscommissie dringen zijn ouders andermaal erop aan verzoeker een jaar respijt te geven en hem in het tweede jaar van de tweede graad toe te laten de twijfel weg te nemen door met de nodige studiebegeleiding, structuur, organisatie en opvolging zichzelf te bewijzen.

20.2.1. Een oriënteringsattest B betekent luidens artikel 39 van het organisatiebesluit "dat de leerling het leerjaar met vrucht beëindigd heeft in de betrokken school en derhalve tot het volgend leerjaar mag worden toegelaten, behalve in bepaalde onderwijsvormen en/of onderverdelingen" waarbij artikel 38 van hetzelfde besluit preciseert dat een leerling met vrucht een leerjaar beëindigt "indien hij in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft bereikt en aldus bekwaam wordt geacht zijn studies voort te zetten in het volgend leerjaar".

De zo-even gegeven definitie van een B-attest doet aannemen dat de eventuele tekorten die de betrokken leerling heeft behaald géén reden waren om hem te beschouwen als een leerling die niet geslaagd is voor het desbetreffende jaar – wat dan immers geleid zou hebben tot een C-attest – en dat de motivering van een dergelijk attest de redenen kenbaar moet maken waarom de leerling die het leerjaar met vrucht heeft beëindigd en die bekwaam wordt geacht zijn studies verder te zetten in een volgend leerjaar, in de ogen van de beroepscommissie toch de toegang tot welbepaalde richtingen moet worden ontzegd .

Het toekennen van een B-attest vereist van de beroepscommissie een 'prospectief' – dit wil zeggen: een vooruitziend en de toekomst verkennend –

onderzoek. De leerling is immers geslaagd, heeft de leerplandoelstellingen globaal ‘in voldoende mate’ bereikt en wordt geacht zijn studies te kunnen voortzetten.

20.2.2. Dit betekent op het eerste gezicht dat de beroepscommissie minstens voor zichzelf stilstaat bij de mogelijkheid en effectiviteit van minder verregaande maatregelen, zoals remediëringsinitiatieven tijdens het volgende schooljaar. In het bijzonder zou de beroepscommissie nagaan of aan de falende basiskennis en -vaardigheden die een clausulering kunnen verantwoorden, geremedieerd kan worden tijdens het erop volgende schooljaar van diezelfde graad, wanneer bijvoorbeeld het tekort verband houdt met een graadgebonden eindterm. Indien de leerling tijdens de beroepsprocedure er uitdrukkelijk om heeft gevraagd, zoals in de huidige zaak apert het geval is, moet de weigering om hierop in te gaan eveneens uitdrukkelijk worden toegelicht in de definitieve beslissing.

20.2.3. Mét verzoeker stelt de Raad van State evenwel vast dat de beroepscommissie *prima facie* geen inzichtelijk antwoord geeft op dit verzoek.

Zij verklaart wel van oordeel te zijn dat zij “onvoldoende elementen vastgesteld [heeft]” die haar doen oordelen dat verzoeker kans op slagen heeft “in een 4ASO” omdat hij niet de noodzakelijke basiskennis, studiemethode en vaardigheden bezit. Dit antwoord laat evenwel in zijn algemeenheid op het eerste gezicht niet toe na te gaan of de commissie daarbij ook het gevraagde A-attest met waarschuwing heeft onderzocht aan de hand van de door verzoeker concreet voorgelegde gegevens. De commissie verwijst vervolgens naar de resultaten en commentaren op het rapport, wat op zich niets leert over een inhaaltraject. Zij refereert nietszeggend aan documenten “met opgesomde niet behaalde leerplandoelen”, zonder verzoeker of de Raad enig document van die strekking voor te leggen. Zou de commissie bijgevolg wel het gevraagde onderzoek gedaan hebben, dan lijkt een in de beslissing geëxpliciteerd antwoord niet te bespeuren.

Is het overigens zo, dat het leerlingendossier waarover de klassenraad had te oordelen noodzakelijk enkel de gegevens kon bevatten van het

vorige schooljaar, dan lijkt het de beroepscommissie niet verboden te zijn om op het ogenblik waarop zij heeft te beslissen als orgaan van actief bestuur met volle hervormingsbevoegdheid, haar oordeel te steunen op alle dan bekende feitelijke gegevens. Als de beroepscommissie zelf bijkomende proeven zou hebben opgelegd zoals de Codex Secundair Onderwijs uitdrukkelijk toestaat, dan zullen die ook worden afgelegd door een leerling die ondertussen drie maanden verder in het leven staat. Het is zelfs niet onmogelijk dat een leerling ondertussen, door te slagen voor examens bij de 'centrale' examencommissie secundair onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, heeft kunnen bewijzen bepaalde vaktekorten opgehaald te hebben; de Raad kan zich moeilijk inbeelden hoe een beroepscommissie dit niet relevant zou achten. Wil een onderwijsinstelling al zulke verwikkelingen vermijden, dan belet niets haar om de beroepsprocedure gezwind te doorlopen, nu voor elk bezwaar een *ad hoc* commissie kan worden ingesteld.

Louter poneren dat de nieuwe gegevens "niet relevant" zijn, zoals is te lezen in de bestreden beslissing, lijkt dan ook te kort door de bocht. Het ligt op de weg van de beroepscommissie om uit te leggen waarom die nieuwe gegevens volgens haar niet relevant zijn. Immers, het valt vanzelfsprekend aan haar toe zich over de relevantie ervan autonoom een beeld te vormen. De redenen die de verwerende partij in de nota met opmerkingen opgeeft, hoeft de Raad van State daarom niet te beoordelen, aangezien ze *post factum* worden gegeven zonder dat is aangetoond dat ze ook aan de beroepscommissie kunnen worden toegeschreven.

20.2.4. Wat voorafgaat leidt de Raad tot de conclusie dat het vierde middel, geput uit de schending van de formelemotiveringsplicht en betrokken op de vraag naar een A-attest met waarschuwing, ernstig is.

21. Welke andere grieven of bezwaren verzoeker nog door de beroepscommissie beantwoord wilde zien, verduidelijkt hij in zijn verzoekschrift niet. Het staat dan niet aan de Raad van State om zelf op zoek te gaan naar dergelijke argumenten.

In die mate zijn de besproken middelen niet ernstig.

22. Om de *sub* 20 gegeven redenen en in de daar aangegeven mate is het vierde middel ernstig.

D. Derde middel

Uiteenzetting

23. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Volgens verzoeker brengt de enkele maatregel om bepaalde examens te mogen afleggen op computer geen volledig soelaas. Hij verwijst naar opmerkingen op het laatste oudercontact van de lerares over zijn examen scheikunde, waarbij zij zijn handschrift als oorzaak aanhaalde voor puntenverlies. Anderzijds stelde zij dat zij verzoekers redenering niet goed had kunnen volgen en dacht dat hij de weliswaar juiste oplossingen enkel vanuit zijn sterk redeneervermogen gevonden heeft. Uit haar verklaringen kan worden afgeleid dat objectief gezien correcte antwoorden als niet correct beschouwd werden zonder afdoende verantwoording. De beroepscommissie minimaliseert dit feit door zonder enig bewijs of argumentatie eenvoudig te stellen dat dit nergens doorslaggevend zou zijn. Verzoeker merkt op dat de beroepscommissie het bedoelde voorbeeld volledig negeert.

Beoordeling

24. Verzoeker spitst zijn kritiek toe op zijn beoordeling voor het vak chemie, waarvoor hij een voldoende jaarresultaat behaalde.

De bestreden beslissing lijkt, zoals gezien, daar niet determinerend op te steunen.

Kritiek op overtollige motieven lijkt niet tot de vernietiging en dus ook niet tot de schorsing te kunnen leiden.

25. Het derde middel is niet ernstig.

E. Zesde middel

Uiteenzetting

26. Verzoeker voert in een zesde middel de schending aan van "de rechten van de verdediging", maar heeft het in de toelichting bij dat middel wezenlijk over de schending van de redelijke termijn.

Beoordeling

27. Al kan worden betreurd dat scholen beroepsprocedures tegen evaluatiebeslissingen laten aanslepen, dan ziet de Raad niet in wat verzoeker met dit middel wil bereiken. Een schorsing op die grond, betekent dat de eindbeslissing nog langer op zich zal laten wachten.

Dat is ook het geval waar verzoeker er meer concreet aanstoot aan lijkt te nemen dat de beroepscommissie na 15 september over zijn bezwaar heeft beslist. Zoals de Raad van State reeds meermaals heeft geoordeeld, is dat een termijn van orde.

Hoe dan ook lijkt verzoeker geen belang te hebben bij dit middelonderdeel, want een schorsing op deze grond brengt hem geen stap dichter bij een gunstiger resultaat en daardoor laat een definitieve einduitslag integendeel nog langer op zich wachten.

28. Voorts vergist verzoeker zich, door elke in zijn vorige middelen aangevoerde schending *ipso facto* ook als een schending van de rechten van ver-

dediging te bestempelen – rechten die als algemene beginselen van behoorlijk bestuur op het eerste gezicht overigens zelfs niet van toepassing zijn op de verhaalmogelijkheid tegen een evaluatiebeslissing. Die verhaalmogelijkheid is immers uitdrukkelijk geregeld in de Codex Secundair Onderwijs. In zoverre daarin de hoorplicht is geregeld, zij verwezen naar de bespreking van het tweede middel.

29. Het zesde middel is niet ernstig.

F. Zevende middel

30. Het zevende middel, genomen uit de schending van het rechtszekerheidsbeginsel, dat volledig geënt is op de in het zesde middel aangevoerde redelijketermijneis, is om dezelfde redenen niet ernstig.

G. Achtste middel

Uiteenzetting

31. In het achtste middel voert verzoeker machtsafwending aan. Die machtsafwending blijkt, aldus verzoeker, uit het feit "dat de beroepscommissie zich van zijn verantwoordelijkheid wil onttrekken door op geen enkele manier onze argumentatie in aanmerking te willen nemen".

Beoordeling

32. Wie machtsafwending aanvoert, moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aandragen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nagestreefd; daarenboven, opdat van machtsafwending sprake kan zijn, moet het ongeoorloofde oogmerk het enige doel van de bestreden beslissing zijn geweest.

Door louter en zonder meer aan te klagen dat de beroepscommissie verzoekers argumentatie "op geen enkele manier […] in aanmerking [wil] nemen" wordt misbruik van bevoegdheid door verzoeker in het geheel niet aannemelijk gemaakt, zodat er geen aanleiding bestaat tot verwijzing van de zaak naar de algemene vergadering op grond van machtsafwending.

33. Het middel is niet ernstig.

H. Besluit

34. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

VII. Voorlopige maatregelen

Verzoek

35. Verzoeker vraagt dat de Raad van State een dwangsom van 2500 euro per dag zou opleggen aan de verwerende partij, "ingaande 24 uur na het tussen te komen arrest, totdat de beroepscommissie als voorlopige maatregel de beslissing van het B-attest vervangt door een A-attest eventueel met waarschuwing".

Beoordeling

36. De voorlopige maatregelen die de Raad van State mag bevelen, zijn maatregelen die nodig zijn om de belangen veilig te stellen van de partijen die een belang hebben bij de beslechting van de zaak.

Het B-attest doen vervangen door een A-attest met waarschuwing, zonder meer, is niet zo een maatregel, want daarmee zou de Raad van State

zich in de plaats stellen van het discretionair oordelend bestuur. Het ernstig bevonden middelonderdeel spoort de beroepscommissie immers enkel ertoe aan, in het licht van het recht van verzoeker op een vaststaande uitslag, de mogelijkheden voor een A-attest met waarschuwing zorgvuldig te onderzoeken en, zo zij meent dit attest te moeten weigeren, hiervoor ditmaal deugdelijke redenen bij te brengen en ze in een nieuwe beslissing te formaliseren. Het is slechts in de zeer uitzonderlijke gevallen van een reeks van opeenvolgende nieuwe weigeringen, met telkenmale een schorsing ervan door de Raad van State omdat de motieven niet lijken te deugen, dat de Raad van State finaal moet vaststellen dat een verwerende partij in de specifieke omstandigheden van zo een zaak geacht moet worden geen valabele motieven te hebben en dat haar geen andere keuze meer zou resten dan het beroep in te willigen.

De beroepscommissie bevelen om dit attest als "voorlopige maatregel" toe te kennen is voor verzoeker dan weer niet nodig om zijn belangen veilig te stellen, aangezien hij thans reeds is toegelaten om in een andere onderwijsinstelling les te volgen in het tweede jaar van de tweede graad, in afwachting van een eindbeslissing. Niets laat verwachten, overigens, dat de beroepscommissie zou nalaten de passende voortvarendheid aan de dag te leggen om de in haar tenuitvoerlegging geschorste beslissing te heroverwegen, zoals de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uitdrukkelijk in het vooruitzicht stelt. Het vorige schorsingsarrest is uitgesproken op 29 september 2014 en reeds dezelfde dag nog werd de uitnodiging verstuurd voor de hoorzitting van de beroepscommissie, terwijl de beslissing is gevolgd op 2 oktober 2014.

37. Het verzoek wordt niet ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 2 oktober 2014 van de beroepscommissie van de vzw Onderwijsinrichting van de Ursulinen te Onze-Lieve-Vrouw-Waver, waarbij het door de delibererende klassenraad aan Joachim Baeyens toegekende oriënteringsattest B als evaluatieresultaat wordt gehandhaafd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 oktober 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren, kamervoorzitter,

bijgestaan door

Tiny Temmerman, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Tiny Temmerman **Geert Van Haegendoren**